អារម្ភបទ

អស់លោកអ្នកនាងជាទីគោរព ...

ក្រោយពីអស់លោកអ្នកនាងកញ្ញា បានអានរឿងជីវិតសោកសៅ, វន្ធត់ឈឺចាប់, ទុក្ខព្រួយស្រក់ទឹកភ្នែក, របស់អ្នកនិពន្ធខ្ញុំជាច្រើនរឿងមកហើយ ដូចជារឿង ប្រុសអប្រីយ៍ ស្រីវងកម្ម, ឱ ! ផ្សែងមរណៈ, ផុតអនាគតរលត់ក្តីស្នេហ៍ ។ ម្តងនេះ អ្នកនិពន្ធ សូមផ្លាស់អារម្មណ៍អស់លោកអ្នកអាននាងកញ្ញា ឱ្យមកពើបប្រទះរសជាតិថ្មីគឺរឿងស្នេហាកំប្លែងរវាងក្រមុំកម្លោះស្រុកស្រែ ដែល មានចំណងជើងថា : ក្រមុំខ្វាក កម្លោះស្លឈាម !

រឿង ក្រមុំខ្វារក កម្លោះស្លឈាម មិនមែនជារឿងអាសអាភាស ឬជារឿងនាំឱ្យសតិអារម្មណ៍យុវជនយុវនារីលង់ទៅក្នុងសមុទ្រអបាយមុខទេ ហើយក៏មិនមែនជាក្បួនទូន្មានមានឥទ្ធិពលអ្វី បង្គាប់បញ្ជាលើមនោសញ្ចេតនារបស់អ្នកអានទូទៅក៏ទេដែរ ។

រឿង ក្រមុំខ្វារក កម្លោះស្លឈាម ជារឿងកំប្លែងដែលអ្នកនិពន្ធប្រឌិតឡើងដោយសុទ្ធសាធ ដើម្បីជាជំនួយក្រោយពេលប្រកបការងារហត់នឿយ របស់អស់លោកអ្នកនាងកញ្ញាឱ្យអានហើយសើចសប្បាយ

ចិត្ត បន្ធប់ទុក្ខព្រួយបន្ទូរអារម្មណ៍សៅហ្មងតែប៉ុណ្ណោះ ។ ដូច្នេះ អ្នកនិពន្ធខ្ញុំសូមផ្ញើសេចក្ដីសង្ឃឹមថា រឿង ក្រមុំខ្វារក កម្លោះឈាម អាចក្លាយទៅជាមិត្តដ៏ល្អប្រចាំទូបណ្ណាល័យអស់លោកអ្នកនាងកញ្ញាជាពុំខាន ។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី៤ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៦៥

អ្នកនិពន្ធ

ហាក់-ឆៃហុក

~១~

ព្រោះតែភ្លេងការកន្សែងក្រហម

ឮស្នូរភ្លេងការកន្សែងក្រហម ក្រមុំអត់ទ្រាំទប់ពុំបាន
ស្រៀវស្រាញស្រួលស្រើបរសើបប្រាណ តណ្ហារុញច្រានចង់បានប្ដី ។
ខ្យល់ខែកត្តិកបក់ត្រសៀក រហើយទ្រគាកប៉ុនតិចអី
ត្រជាក់ផិតដល់គល់ភ្លៅស្រី ម៉ែអើយរកប្ដីឱ្យវៃមក ។

នៅតាមដងផ្លូវជាតិលេខ៥ ចន្លោះពីឃុំក្រឡោមភ្លុកទៅស្រុកមោងឫស្សី ក្នុងទីរួមខេត្តបាត់ដំបង មានឃុំមួយឈ្មោះឃុំព្រៃស្វាយ ។ ឃុំនេះ កាលនៅក្នុងកំឡុងអាណាព្យាបាលរាជការបារាំងសែស មានសភាពដុនដាបអ្នកស្រុកក្រីក្រ ផ្ទះសំបែងធ្លុះធ្លាយរយីករយាក អ្នកទេសចរណ៍មិនដែលអើពើ ហើយអ្នកខ្លះមិនទាំងស្គាល់ឃុំនេះផង ។

លុះមកដល់ស្រុកទេសបានសានត្រាន ប្រទេសឯករាជ្យ គឺក្នុងសម័យសង្គមរាស្ត្រនិយម ដែលមានអង្គសម្ដេចឪជាទីស្នេហារបស់ប្រជាជនខ្មែរ៩៩% ឡើងធ្វើជាប្រធាន ។ ឃុំព្រៃស្វាយក៏ផ្លះផ្លោលពីគំនរហិនភាពទៅកាន់វឌ្ឍនភាពយ៉ាងរហ័ស ។ ផ្ទះអ្នកស្រុកលាចាកសភាព

ដើម ទៅជាផ្ទះឈើខ្លះផ្ទះឥដ្ឋខ្លះ ។ អ្នកស្រុកលែងភ័យភិតពីចោរក្ងួញ រកស៊ីមានបានសម្បូណ៌សប្បាយដូចជាខេត្តនានា ក្នុងព្រះរាជអាណាចក្រដែរ ។

ថ្ងៃនេះ ផ្ទះមេស្រុកគាំ គេឮតែស្នូរមេត្រូចាក់បទភ្លេងកន្សែងក្រហម ឮរងំតាំងពីព្រលឹម រីឯអ្នកស្រុកជាភ្ញៀវជាញាតិសាច់សាលោហិតជិតឆ្ងាយ គេនាំគ្នាមកកាន់ផ្ទះគាត់កកកុញជាលំដាប់ ។ មែនហើយ ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស ជាថ្ងៃការកូនក្រមុំគាត់ឈ្មោះនាងរ៉ែន ឱ្យទៅអាអន្ទិតសនទើបនឹងសិកលាស់សក់ខ្ចីបានប៉ុនថ្នាំងដៃ ។ ក្រមុំកម្លោះដែលត្រូវជាមិត្តភ័ក្ត្រ ខាងអន្ទិតសន ខាងនាងរ៉ែននាំគ្នាតែងកាយស្រស់ភុំផាន ផាត់ម្សៅលាបក្រែមមាត់ ច្រូចទឹកអប់អូកូឡូញ (Eau de Cologne) ដើរជាជួរសំដៅទៅបន្ទិតអន្ទិតសន និងបន្ទប់នាងរ៉ែន ។ ដើម្បីមកជួយកំដរកូនក្រមុំកូនកម្លោះ ដែលជាទំនៀមទំលាប់ប្រពៃណីបុរាណមានជាប់យូរយារតាំងពីជីដូនជីតាជីលួតជីលាមកម្ល៉េះ ។

អន្ទិតសនកូនកម្លោះ ស្លៀកចងក្បិនផាមួងពណ៌កទាអាវសែសយប៉ាក់ឱន ពាក់វ៉ែនតាខ្មៅភ្នែកក្របី ហើយមានពាក់ឈៀងខ្សែកប៊ិនខ្សែគោ (ខ្សែកបុរាណសំរាប់ពិធីរៀបមង្គលការ) បីខ្សែ បន្តោងកូនអង្គាំតូចៗ ភ្លឺះផ្លេកៗជុំវិញចង្កេះ ។ រីឯនាងរ៉ែនក៏តែងខ្លួនមិនចាញ់កូន

កម្លោះដែរ នាងស្លៀកសំពត់ចរបាប់ពណ៌ព្រីងទុំ ព័ទ្ធស្បៃពណ៌លឿងជុំវិញទ្រូងជំនួសអាវ នៅក ពាក់ខ្សែមាសអង្កាំ បន្តោងត្បូងប៉ៃប៉ៃលិនចំរុះពណ៌ភ្លឺផ្លេកៗដេញពន្លឺថ្ងៃ ត្រចៀកសៀតអាវមាសទឹកដប់ក្រហមឆ្អៅ ។ ភ្ញៀវចាស់ទុំក្រមុំ កម្លោះមេម៉ាយសៅកែ នាំគ្នាជញ្ជក់មាត់សម្លក់ សម្លឹងលួចសរសើរនូវសម្រស់កូនក្រមុំ កូនកម្លោះគ្រប់ៗគ្នា ។ អន្ទិតសន និងនាងរ៉ែន ពេលនេះស្អាតមិនខុសអ្វីពីព្រះឥន្ទ្រ និងនាងសុជាតាអាចជាច្បុតចុះពីឋានតាវតឹង្សឡើយ ខុសបន្តិចត្រង់អន្ទិតសនសក់ដុះមិនទាន់វែងរកញែកភ្លឺតាំងហ្គោមិនបាន កុំអីភ្លូកទឹកភ្លូកដីហើយព្រៃស្វាយថ្ងៃនេះ ។

....

ព្រះអាទិត្យចរលីលាគ្រៀនៗ ត្រឡប់ចូលគុហាមរណៈ បន្ទាប់មកស្លៃខ្មៅនៃធម្មជាតិក៏គ្របដណ្តប់គ្រប់ភពផែនដែនដី ។ រាត្រីខាងរនោច ប្រាសចាកដួងចន្ទមានតែពន្លឺផ្កាយកូនមាន់, ផ្កាយចោរ ចោលកំទេច រស្មីព្រិចៗមកលើពិភពលោក ។ ខ្យល់រងាររខែ កត្តិកបក់ផាយផាត់ប៉ះស្លឹកខ្លុងរណ្តំគ្នាឮស្នូរ រ៉ាវ ! រ៉ាវ ! ដូចសម្លេងថ្ងូចថ្ងូរនៃក្រមុំកម្លោះមិនទាន់មានគូស្រករលាយឡំនឹង សម្លេងភ្លេងកន្សែងក្រហមនៅផ្ទះមេស្រុកគាំ អណ្តែតលឿនលយតាមរលកធាតុអាកាស ទៅបើកទ្វារបេះដូងនរៈនារី ឱ្យស្ទុះពុះកញ្ច្រោលរលាករលួយប្រាណ ត្រូវសណ្តំក្នុងមន្ត

ស្នេហ៍នេះតែម្ដង ។

ទឹកសន្សើមធ្លាក់ចុះលើដំបូលផ្ទះស្លឹក ឮស្នូរស្រឹប ! ស្រឹប ! ដូចសិរិបជើងមនុស្សដើរ ។ ផ្ទះពូញ៉ៅមីទ្បឹកស្ងាត់ច្រៀប ។ ចង្កៀងប្រេងកាតចោលពន្លឺផ្លុង១ ភ្លឹបភ្លែត១ រកកលចង់រលត់កាលបើត្រូវខ្យល់បក់កញ្ច្រោលខ្លាំងម្ដង១ ។

នាងធឿន តាំងពីត្រឡប់មកពីជួយបំពេញកុសលបុណ្យបញ្ចុះគោលអាអន្ទិតសននាងរ៉ែន ក៏ចូលទៅប្រាសខ្លួនដេកក្នុងបន្ទប់ យកដៃគងថ្ងាសសន្ទឹងសន្ធៃមិនខ្ចីរិវរល់អើពើនឹងបាយទឹក ។ ដេកបើកភ្នែកភ្លឹះ១សម្លឹងមើលទៅដំបូលមុង ត្រចៀកប្រុងចាំស្ដាប់ភ្លេងការកន្សែងក្រហមជូនកាលប្រែខ្លួនរសាប់រសល់ បែរទៅឆ្វេង ងាកស្ដាំ ក្រញីសក់ខ្លួនឯងធាក់ភួយខ្នើយឱបធ្លាក់ទៅក្រោមគ្រែរតាត់រតាយ សំពត់ស្នៀកជាប់នឹងខ្លួនរបូតរលូតមកនៅលើដើមទ្រូងទាំងអស់ ។ មួយសន្ទុះក្រោយមកនាងធឿនក៏ស្រាប់តែញញឹមម្នាក់ឯង ផ្កាល់ទាំងគូឡើងសរសៃឈាមក្រហមព្រឿង១ដូចផ្កាកុលាបទើបនឹងរីក ។ ស្ទុះក្រោកទៅប្រមូលភួយខ្នើយឱបមកដាក់លើគ្រែវិញ ហើយនាងក៏ឡើងជិះលើខ្នើយឱប រុញញ័រ១ទៅមុខដូចជាគេបំផាយសេះ បានមួយសន្ទុះ ស្រាប់តែផ្ងារទៅក្រោយដួលដេកស្រប៉ាបក្រោកលែងរួច ទាញភួយមកគ្របគ្រលំជិត តាំងពីក្បាល

រហូតដល់ចុងជើង ផុតពីហ្នឹងក៏ដេកយំសសឹកអួលអាក់ ហាក់ដូចជានរណាគេមកសំពងចំកណ្ដាលក្បាលប្អូនដប់អន្លូងរួចទៅហើយ ។

មីងទ្បឹក ឮស្នូរសម្លេងកូនយំ នឹកចម្លែកផ្ញែកក្នុងចិត្ត ខំផ្ទៀងត្រចៀកដាក់ផ្ទាប់ជញ្ជាំង លុះដឹងជាក់ជាសម្លេងនាងធឿនគាត់ក៏ប្រែខ្លួនងាកទៅដាស់ពូញ៉ៅ ដែលកំពុងលង់លក់ស្រម៉ុក ខ... ! ខ ... ! យ៉ាងសែនសុខ :

-ពុកវា ! នែ ... ! ពុកវា !

-ស្អីទៀតហើយហ្អា ! ក្រោកឡើងមើល៍

-រកតែអញដេកពួនមិនបាន ... !

ពូញ៉ៅ ប្រែខ្លួនមកស្រែកគំរាមដាក់មីងទ្បឹក ទាំងខ្លួនឯងនៅបិទភ្នែកជិត ។

-យី ! គាត់នេះដេកទ្រមក់ម្ល៉េះ ! ក្រោកឡើង !

មីងទ្បឹក ចាប់អង្រួនខ្លួនប្ដីយកពីខាងឈ្នះដៃ ទ្រាំមិនបានពូញ៉ៅក៏ក្រោកអង្គុយ សក់ក្បាលសើងមមើង សួរទៅប្រពន្ធថា :

-រឿងស្អីហ៎ះ !

-ពុកវាឯងមិនស្ដាប់មើល៍ ! ឮសម្លេងមីកាធឿនវាយំទេ ?

ពូញ៉ៅ ផ្ទៀងត្រចៀកស្ដាប់មួយសន្ទុះ ក៏ងាកមកងក់ក្បាល

ដាក់ប្រពន្ធ :

-អ៊ឹម ! វាយំមែន ... តើវាយំរឿងអីហ្ន៎ ? ពីថ្ងៃត្រឡប់មកពីជួយបុណ្យ ការកូនលោកមេស្រុកគាំវិញ ឃើញទឹកមុខវាស្រស់បស់ទេតើ ?

-ប្រហែលជាវាឈឺធ្មេញហើយមើលទៅ ...

-អើ ! យើងនាំគ្នាទៅមើលវាបន្តិចមើល៍ !

-ថាហើយ ពូញ៉ៅក៏ទាញដៃមីងឡឹកក្រោកដើរត្រុន១ សំដៅទៅបន្ទប់នាងធឿនកូនស្រីបណ្តូលចិត្តរបស់គាត់ ។

នាងធឿនដេកយំ ហ៊ិ ! ហ៊ិ ! ទទូរភ្ញួយជិតពុំបានដឹងខ្លួនថាមានគេចូលមកក្នុងបន្ទប់ទេ លុះមានដៃត្រជាក់១មកល្ងកស្ទាបថ្ងាស នឹកស្មានថាខ្មោចកម្លោះលងក៏ស្រែកយ៉ៃ ! ភ្ញាក់ធាក់មួយជើងប៉ុងចំកណ្តាលដើមទ្រូងពូញ៉ៅ ខ្ទាតទៅដេកថ្ងូរហ៊ឹមនៅគៀនជញ្ជាំង ។

មីងឡឹងស្ទុះទៅឱបជើងកូនក្រមុំទាំងពីរជាប់ ស្រែងត្រូវវង្វាន់ដូចប្តីគាត់ទៀត :

-វាយ៉ាងម៉េចកាធឿន ! ហងខ្មោចចូលទេឬ ?

នាងធឿន ស្គាល់ជាក់ជាសម្លេងម្តាយ ស្ទុះក្រោកអង្គុយ បើកភ្នែកធំ១ លើកដៃប្រណម្យនិយាយញ័រមាត់ប៉ប៉ុបប៉ប៉ុបថា :

-ចំា ... ម៉ែ ... ! ខ្ញុំ ... វា ... ខ្ញុំ អូ ! អំបាញ់មិញខ្ញុំធាក់ត្រូវពុកឬ ?

នាងធឿនចុះពីលើគ្រែបំរុងទៅជួយលើកឪពុក តែពូញ៉ៅវាដៃខំប្រឹងក្រោកខ្លួនឯង ។

-មិនចាំបាច់មកជួយលើកអញទេ ! អញក្រោកខ្លួនអញបានហើយ ... !

នាងធឿនដើរមកអង្គុយបត់ជើងលើគ្រែវិញ ។ មីងឡឹកសួរទៅទៀត :

-ក្នុងខ្លួនឯងវាយ៉ាងម៉េច បានប្រកាច់ខ្លាំងដៃម្ល៉េះ ហើយដេកយំរឿងអី ប្រាប់អញមកមើល៍ ?

-ចំា ម៉ែ ... ម៉ែឮមេត្រូផ្ទះអុំគាំ គេចាក់ភ្លេងការបទខ្សែងក្រហមទេ ?

-ចឹអញមិនឮ ! ភ្លេងនឹងវាជាប់ទាក់ទងអីដល់ឯង ?

នាងធឿន អេះអុញអល់អែករារែកក្នុងចិត្តមិនចង់ហ៊ានស្តី តែមកនឹកឃើញរឿងកាលពីថ្ងៃ ក៏ប្រថុយកាត់ក្តើកាត់ខ្មាស់ជំរាបទៅម្តាយថា :

-ខ្ញុំឃើញគេមានប្តីដូចជាសប្បាយណាស់ម៉ែ ទ្រគាតគើរកបែក

សាច់បែកឈាមឡើងថ្លាស្រស់ ដើមទ្រូងក្រពុង ស្លៀកហ៊ីប (Jupe) ពាក់អាវម៉ូដ (Mode)សមណាស់ ! មើល ! មីសៀន, មីរ៉ាណ, មីគីម, មីរ៉ន, សុទ្ធតែ ក្រមុំភូមិយើងគេមានប្ដីបានសប្បាយអស់ទៅហើយ ចុះត្រង់រូបខ្ញុំមួយ ក៏នៅសល់យូរជាងគេជាងឯងម្ល៉េះ ! ខ្ញុំចង់បានប្ដីនឹងគេណាស់ម៉ែតែផុតខែកត្ដិកនេះទៀត ... ប្រេះទ្រូងស្លាប់ហើយខ្ញុំ ...

និយាយចប់ ទឹកភ្នែកចង់បានប្ដី ក៏ស្រក់តក់ៗ ដូចតំណក់ទឹករមៀលលើស្លឹកឈូក ។

ពូញ៉ៅ គ្រវីក្បាលញ័រតតាត់យកដៃតប់ថ្ងាសខ្លួនឯងលាន់ ប៉ុក ! ប៉ុក! គាត់នឹកឆ្ងែតចិត្តផ្ចិតឱរានឹងសំដីកូនក្រមុំ ។ ចំណែកមីងឡឹកគាត់ភ្ញាក់នឹងសំដីកូនបញ្ឈរភ្នែកស្លឹង ហៀរទឹកមាត់ស្វាចេញមកដោយពុំដឹងខ្លួន។

ពូញ៉ៅ អង្គុយភាន់ភាំងមួយស្របក់ ក៏សួរទៅនាងធឿនទាំងទឹកមុខក្រៀមក្រោះថា :

-អូ ! ឯងឃំហ្នឹង យំចង់បានប្ដីទេ ?

-ចា៎ ! ត្រូវហើយពុក ខ្ញុំយំចង់បានប្ដី !

-ហ៊ី ! ស្លាប់ហើយអញមួយជាន់នេះ (ពូញ៉ៅដកដង្ហើមធំបែបព្រួយខ្លាំង) តាំងពីឱម៉ែជីដូនជីតាអញរហូតមកដល់អញក្បាលកញ្ចាស់ប៉ុណ្ណេះ អញមិនដែលឮកូនក្រមុំអ្នកឯណាដេកយំចង់បានប្ដីមើលតែក្មេង

ទារស៊ីនំឥចឹងទេ ! ទើបតែមកប្រទះឯងមួយហ្នឹងហើយ ... ហ៊ឺ .... !

-គេមានកូនក្រមុំបីបួននាក់គេមិនពិបាកចិត្ត ពុកនិងម៉ែមានកូនតែខ្ញុំមួយ ម៉ែ្ងៗរអ៊ូរទាំថាពិបាក នេះមកពីពុកមិនស្រឡាញ់ខ្ញុំ មិនអីទេពុកអើយ ... បើពុកអស់ធម៌មេត្តាលើខ្ញុំហើយ ខ្ញុំគង់តែទៅចងកសម្លាប់ទេ! ពុកឯងនៅរស់ម្នាក់ឯងចុះ !

នាងធឿននិយាយចប់ ក៏តាំងស្រែកយំភ្លែងៗ បោកក្បាលទៅលើខ្នើយឱប អណ្ដឹតអណ្ដក់ ធ្វើឱ្យគេឯងអាណោចអាធ័ម ។

មីងឡឹក ភ័យណាស់ខ្លាចកូនក្រមុំស្លាប់ ប្រឹងស្ទុះទៅចាប់កុំឱ្យបោកក្បាលនឹងខ្នើយឱប :

-ឈប់កូន ! ស្ដាប់ពាក្យម្ដាយសិន កុំបោកខ្លួនប្រាណកុំគិតផ្ដេសផ្ដាសទៅចងកសម្លាប់ខ្លួនណា៎ ! ... មនុស្សសម្លាប់ខ្លួនឯងចុះនរក ព្រះប្រោសមិនរួចទេ !

-កុំ ! កុំម៉ែ ... កុំឃាត់ខ្ញុំ (នាងធឿនប្រឹងបំរះ) បណ្ដោយឱ្យខ្ញុំស្លាប់ទៅចុះ ដល់កប៉ុណ្ណេះហើយ មិនខ្ចីនៅរស់ឱ្យខ្មាសផ្លែទេ ! អភ័ព្វណាស់ខ្ញុំលោកអើយ ! ក្នុងជាតិនេះ !!!

-គិតយ៉ាងម៉េចទៅពុកវ៉ារឿងហ្នឹង !

មីងឡឹកប្រឹងស្រែកសួរយោបល់ប្ដី ភ្នែកបើកធំៗប៉ុនពងមាន់ ។

-កុំសួរអញ ... ! អញលែងចេះគិតហើយ បើប្រុសទៅវាចង់បានប្រពន្ធ អញស្រួលចូលទៅស្ដីដណ្ដឹងឱ្យ ដល់មកប៉ះកូនស្រីយំទារចង់បានប្ដី អញមិនដឹងធ្វើយ៉ាងម៉េចទេ ! ឯងចេះទៅរកទិញប្ដីឯណាឱ្យវាបាន ក៏រកចុះ ...

ពូញ៉ៅឆ្លើយទៅប្រពន្ធធ្វើមុខស្មើ ។

នាងធឿនហាក់ដូចជាចេះអាណិតអាសូរឪពុកម្ដាយខ្លះ ក៏លែងរើបំរះអង្គុយស្រួលបួលដូចគេដូចឯង ។ មីងឡឹកឃើញដូច្នោះ អរសែនអរ គាត់ធូរខ្លួនដូចដកបន្លស្អិតចេញពីទ្រូង ប្រញាប់និយាយលួងលោមទៅបុត្រីត្រូយប្រមាត់ភ្លាម !

-ឈប់យំសោកបោកក្បាល ! ឈប់តាំងចិត្តចងក ណាពៅណារៀងចង់បានប្ដីមិនអីទេ ចាំម៉ែជួយ តើសព្វថ្ងៃកូនជាប់ចិត្តស្រឡាញ់កម្លោះណា ប្រាប់ម៉ែឱ្យបានដឹងផងមើល៍ ?

នាងធឿន ឮសំដីម្ដាយត្រេកអរញញឹមបិទមាត់លែងជិត ស្ទុះទៅអង្គុយទល់មុខឱនក្រួញក្រាញសំពះទាបបាទាមីងឡឹកបីដង ទើបហាមាត់ឡើងស្ដី :

-ចាំម៉ែ ! ខ្ញុំស្រឡាញ់លោកគ្រូសូត្រ ជួន វត្តយើងនុ៎ះអី !

-ស្លាប់អញម្ដងទៀតហើយ !(មីងឡឹកគក់ទ្រូង) ស្រឡាញ់អ្នក

ណាមិនស្រឡាញ់ ទៅស្រឡាញ់លោកសង្ឃ ក្រែងឯងដឹងថាលោកគ្រូសូត្រ ជួន ជាលោកសង្ឃដែរហ្អី ?

-ចាំ ចីខ្ញុំមិនដឹង ! តែឱ្យលោកសឹកមក មើលលោកបងសនម៉េចក៏គេចេះសឹកមកការនឹងមីរ៉នកូនអ៊ុំតាំបាន ! ចុះត្រង់លោកបង ជួនម្ដេចក៏សឹកមកការជាមួយខ្ញុំមិនបាន ?

-ហ៊ឺ ! មិនកើតទេការធឿន កុំនាំឱ្យម៉ែចុះនរកតាមអី អន្ទិតសនគេសឹករួចហើយ បានគេមកដណ្ដឹងប្រពន្ធជាក្រោយ កូនឯងស្រឡាញ់អ្នកណាផ្សេងទៀតទៅ កម្លោះភូមិយើងមិនខ្វះទេ សំរាប់ទុកឱ្យឯងរើសម៉ែសុំចិត្តតែលោកសង្ឃមួយចុះ ! ...

នាងធឿន អង្គុយស្ងៀមមួយសន្ទុះអង្គុយគិតពិចារណា លុះនឹកឃើញរឿងអ្វីមួយក៏ស្រាប់តែសើច ហះ ! ហះ ! ឡើង រញ្ជួយផ្ទះ :

-ហា ! ហា ! ហា ! មិនអីទេម៉ែកុំព្រួយ ! មិនបានលោក បងជួនបានអ្នកណាផ្សេងទៀតក៏ខ្ញុំព្រមដែរ ស្រេចតែលើម៉ែឪទុកដាក់ តែសុំឱ្យរហ័សកុំឱ្យយូរណាំ !

មីងឡឹកបែរទៅមើលមុខប្ដីចង់ពិគ្រោះ ពូញ៉ៅដឹងទាន់ក៏ប្រញាប់គ្រវីក្បាលរាដៃមកវិញ ឃើញដូច្នេះមីងឡឹកក៏អារកាត់ខ្លួនឯងនិងនាងធឿនថា :

-អើមិនអីទេ ចាំគិតគូរឿងហ្នឹងឆាប់ៗឱ្យ ឥឡូវឯងដេកទៅណា! កុំយំកុំសោកទៀត ...

-ចាំម៉ែ !

នាងធឿនឆ្លើយប្រញាប់ ។

មីងទ្បឹកនិងពូញ៉ៅ អស់កិច្ចការនិយាយទៀតហើយ គាត់ក៏នាំគ្នាក្រោកដើរចេញទៅ ។ នាងធឿនដើរតាមក្រោយម្ដាយទៅបិទទ្វារបន្ទប់ រួចនាងក៏មកប្រាសខ្លួនដេកលើគ្រែ ស្រមើលស្រម៉ៃញញឹមញញែមញាក់មុខញាក់មាត់ម្នាក់ឯងដូចមនុស្សឆ្កួត ។

រាត្រីនេះ នាងធឿនដេកច្រៀងបទអណ្ដើកស៊ីត្រកួនទាល់តែយាមបីទើបដេកលក់ ។

* *

*

~២~

ស្នេហារន្ទះបាញ់

ឪម៉ែប្រើមកឱ្យឃ្វាលគោ ត្រូវខ្យល់ជំនោរដេកលក់លង់
ភ្ញាក់ឡើងជួបភ័ក្ត្រប្រុសឆោមយង់ ទាក់ទងព្រមប្រាណចូលព្រឹក្សា ។
ព្រះចន្ទពេញវង់រះភ្លឺច្បាស់ នាយព្រិលវិបល្លាសក្នុងចិន្ដា
ស្រម៉ៃបានថើបកែវកន្និដ្ឋា រន្ទះស្នេហាបាញ់ពកថ្ងាស ។

ថ្ងៃបណ្ដើរកូន ចោលពន្លឺព្រិចៗ ក្ដៅស្ទើរលាករលួយថ្លើមប្រមាត់ ស្លឹករុក្ខជាតិនានាឡើងស្លោកស្វិតក្រៀមក្រញេងក្រញង់ដូចឃ្លង់កាច់ ។ មនុស្សសត្វនាំគ្នាចូលទៅជ្រកក្រោមម្លប់ដើមឈើធំៗ សម្ងំពួនចាំពេលថ្ងៃរសៀលនឹងអាលចេញទៅរកស៊ីប្រកបការងារតទៅទៀត ។

នាងធឿនម្ដាយប្រើមកឱ្យឃ្វាលគោ អង្គុយផ្អែកក្បាលនឹងដើមអំពិលស្ងាបហិមៗទោរទន់ត្របកភ្នែក តាំងចិត្តថាដេកមួយស្រឡេត ចាំថ្ងៃជ្រេរអន់ក្ដៅបន្តិចសឹមដេញគោឱ្យទៅស៊ីស្មៅឯវាល ។ ខ្យល់បក់រំភើយៗ ផ្កាអំពិលជ្រុះពីទងធ្លាក់ពេញក្បាលដូចគេបាចផ្កាស្លា នាងធឿនដេកញញឹមស្រម៉ៃកណ្ដាលថ្ងៃត្រង់ ដល់ថ្ងៃរៀបការរបស់នាង មិនយូរ

ប៉ុន្មានក៏លង់លក់លែងដឹងខ្លួនប្រាណក្បែរគល់អំពិលនោះទៅ ។

នៅឯគុម្ពោតព្រៃខាងមុខឯណោះ នាយព្រីលក្បាលទំពែក ដេកគងអន្ទាក់ខ្លា លើបង្គាបមែកព្រីងផ្លុំស្លឹកឮស្នូរគ្រលួចកណ្ដាលអធ្រាស្ងាត់យូរៗ នាយឈប់ផ្លុំនឹកអផ្សុកក៏ច្រៀងលើកបទរាយទំនុកថា :

សកវាទឹ៍ផ្កាឳឡឹក   ក្រមុំខែកត្តិកចង់បានប្ដី
ដេកយប់មមើឱបគល់ឫស្សី   ភ្ញាក់ឡើងអត់អីស្រីអង្គុយយំ
សកវាទឹ៍ផ្កាចេកទុំ   អូនអើយឈប់យំឈប់ភិតភ័យ
បងក្បាលទំពែកដុះសក់ខ្លី   រង់ចាំអូនស្រីរួមវាសនា
សកវាទឹ៍ផ្កាត្រួចឆ្មារ   បានពាក្យពីណាថាបងខ្មៅ
បើទុកជាខ្មៅក៏កូនខ្មែរ   ចេះធ្វើស្រូវស្រែមានល្ងង់អី ។
សកវាទឹ៍ផ្កាចំប៉ី   សាសន៍ជាតិដទៃសតែសាច់
សឥតចេះដឹងស្អុយជាងអាចម៍   បងខ្មៅកខ្វាច់ខ្មៅមានជាតិ ។

ច្រៀងចប់ នាយព្រីលក៏ផ្លុំស្លឹកកំដរអារម្មណ៍តទៅទៀត ។

ល្ងាចត្រជាក់ទន់ទាបព្រះសូរិយា នាងធឿនផ្ងារខ្លួនភ្ញាក់ឡើងឮស្នូរសម្លេងនាយព្រីលច្រៀងផ្លុំស្លឹក នឹកចម្លែកក្នុងចិត្តជាពន់ពេក ។ អត់ទ្រាំពុំបានក៏ក្រោកដើរលបៗតាមរកម្ចាស់សម្លេងទិព្វ ដោយនឹកក្នុងចិត្ត

ខ្លួនឯងថា : ឱ ! អ្នកណាអើយ ... ក៏ចេះ ច្រៀងចេះផ្លុំស្លឹកអ្វីក៏ពិរោះម្ល៉េះ! សម្លេងស្លឹកឮគ្រលួចដូចសម្លេងខ្លុយព្រះអង្គមុនី សម្លេងច្រៀងសោតទៀតក៏ស្រួយស្រេះដូចសម្លេងសារិកាកែវវង តើរូបអ្នកស្រស់ភ្ញុំផាន ម្ដេចទៅអ្នកសម្ងំពួននៅកន្លែងណា អាណិតមេត្តាបញ្ចេញរូបរាងឱ្យអូនឃើញផង !...

គិតបណ្ដើរដើរបណ្ដើរ ក៏ដល់ក្រោមដើមព្រីងកន្លែងដែលនាយព្រីលដេកច្រៀង ។ នាងធឿនខំប្រឹងអើតមើលរកអ្នកច្រៀង តែដោយមកពីដើមព្រីងធំមានមែកសាខាស្លឹកក្រាស់ពេកក៏មើលមិនឃើញ ។ រីឯនាយព្រីលនៅលើដើមព្រីង មើលមកក្រោមឃើញរូបនាងធឿនច្បាស់។ នាយឃើញបានចិត្ត រឹតតែខំដំអូញសំនៀងទិព្វឱ្យកាន់តែពិរោះជាងដើម នាងធឿនអត់ទ្រាំលែងបានក៏ផ្ទុះសម្លេងថា :

-យី ! អ្នកណាក៏ចេះផ្លុំខ្លុយចេះច្រៀងអ្វីក៏ពិរោះម្ល៉េះ ! អ្នកនៅឯណាទៅ ម្ដេចក៏ខ្ញុំរកមើលមិនឃើញ ឬមួយក៏ជាសម្លេងខ្មោចព្រាយបិសាចមកបន្លាចលងខ្ញុំទេដឹង ?

និយាយរួច នាងធឿនក៏ឈានជើងដើរចេញពីក្រោមដើមព្រីងដោយអស់ក្ដីសង្ឃឹមនឹងបានជួបម្ចាស់សម្លេងទិព្វ ។ នាយព្រីលឃើញដូច្នោះ ក៏លោតព្រួសមកដី បណ្ដាលឱ្យស្រីភ្ញាក់ស្រែកយ៉ៃ !

-ម៉ែអើយជួយកូនផង ! ខ្មោចលងហើយ !

-ឈប់ស្រែកឈប់ភ័យទៅ បងមិនមែនជាខ្មោចព្រាយបិសាចទេ បងគឺជាអ្នកផ្លុំស្លឹកដែលអូនតាមរកមើលអំមិញទេតើ !

នាងធឿន ងាកមើលឃើញជាក់ជាមនុស្សក៏អន់ភ័យ ត្រឡប់ធ្វើកិច្ចកលមាយាជកខ្ញី និយាយរៀចមាត់រៀចកថា :

-ខ្ញុំមិនមែនតាមរកមើលអ្នកឯងទេ ! ខ្ញុំដើរមករកមើលបេះផ្លែព្រីងទេតើ !

នាយព្រឹល សើចនឹកអស់សំណើចនឹងសំនួនដោះសារនាងធឿន :

-ឱ ! ព្រះម្ចាស់ថ្លៃអើយ ... តាំងពីករទឹកករដីមកដែលមានឬដើមព្រីងមានផ្លែខែកត្តិក ហា ! ហា ! ហា !

នាងធឿនទាល់ប្រាជ្ញឈរស្ងៀម កម្លោះព្រឹលបានឱកាសក៏បន្ថែមសំនួនវោហារ :

-កុំខ្មាសអៀនអី ! ស្រុកយើងស៊ីវិល័យ នរណាគេដែលប្រកាន់យើងអ្នកស្រុកភូមិរបងជាមួយគួរណាស់តែរាប់រកគ្នា អូនភ្លេចមុខបងហើយឬ កាលថ្ងៃការអាអន្ទិតសននាងវ៉ែនទុះអី បងទៅជួយកំដរខាងកូនកម្លោះ ហើយអូនខាងណោះ ទៅជួយកំដរខាងកូនក្រមុំមែនទេ ?

-ចា៎ ! ត្រូវហើយបង ... តើបងឈ្មោះអ្វីទៅ ?

-ឈ្មោះបងឬ ? បងឈ្មោះព្រឹល ! ពីដើមបួសលោកភិក្ខុ នៅកុដិជាមួយអាអន្ទិតសន ! តើអូនឈ្មោះអ្វីដែរ ?

-ចា៎ ខ្ញុំ ... ខ្ញុំ ... ឈ្មោះធឿន !

-អូ ! អូ ! ឈ្មោះធឿន (នាយព្រឹលផ្ទួនពាក្យ) ធឿនព្រឹល ! ព្រឹលធឿន ! យី ! ឈ្មោះយើងទាំងពីរនាក់ជូនគ្នាទេតើ !

-មិនដឹងជាជូនស្អីទេ ! មួយធឿនមួយព្រឹលខុសខ្យល់គ្នាឆ្ងាយណាស់ !

នាងធឿនប្រកែក ។

នាយព្រឹលវែងអណ្តាតភ្លែមៗ ញាក់ចិញ្ចើមព្រិតៗដាក់នាងធឿន ។ នឹកដល់គណគ្រូបាធ្យាយន៍សណ្តំសែកមន្តស្នេហ៍សារិកាលិនថោង តាមរបៀបវិធីដែលធ្លាប់សូត្ររៀន ។ អូមអាមក្នុងចិត្តមួយសន្ទុះក៏និយាយទៅកាន់នាងធឿនថា :

-អូនឯងនៅល្ងង់ណាស់ក្នុងការសិក្សា ប្រែឈ្មោះ "ធឿន" គឺប្រែក្លាយចេញមកពីពាក្យ "ធនធាន" ប្រែចេញមកទៀតបានសេចក្តីថារបស់ទ្រព្យផ្សេងៗ ដែលគង់នៅមិនទៅណា ចំណែកបង "ព្រឹល" ក្លាយចេញមកពីពាក្យ "ព្រហ្ម" ប្រែចេញមកគឺសេចក្តីចំរើន សេចក្តីរីករាយ

ក្នុងចិត្ត, សេចក្ដីប្រសើរ ឬទេវតាដែលកើតនៅព្រហ្មលោកដោយអំណាចផលនៃឈានចិត្ត គឺព្រះព្រហ្មនុ៎ះអី ! ឃើញទេ ! ឈ្មោះយើងទាំងពីរនាក់ដល់មកបកស្រាយជាពាក្យបាលីល្អវិសេសណាស់ ! ក្រោមមេឃលើដីមិនងាយរកក្រមុំកម្លោះឯណា ឈ្មោះជូនប្រែបានសេចក្ដីល្អដូចយើងទេ ... !

នាងធឿន ពេញចិត្តនឹងនាយព្រឹលមានប្រាជ្ញាវៃញញឹមខ្ទឹបប៉ោងថ្ពាល់ស្ទើរប្រេះ ។ ក្រមុំបរមាណូនឹកសរសើរវាសនាខ្លួនឯងថាប្រហែលជាគូព្រេងពីបុព្វេហើយ បានជាទេវតាបណ្ដាលឱ្យមកជួបគ្នាកណ្ដាលព្រៃស្ងាត់ សមនឹងបំណងនាងប៉ងចង់បានប្ដីស្រាប់ដូច្នេះ ។

កម្លោះព្រឹល ដឹងថានាងធឿនបេត្ដិលើខ្លួនខ្លះៗហើយ ក៏សម្លឹងមើលទៅមុខនាងមិនព្រិចភ្នែក ។ ភ្លើងស្នេហ៍ឆាបឆេះពេញផ្ទាំងទ្រូងក្រមុំកម្លោះ ភ្នែកនិងភ្នែកក្រឡេកមើលចំគ្នាចង់ជ្រុះប្រស្រី ។ នាយព្រឹលព្រឺព្រួចឡើងសម្បុរគីង្គក់, ទឹកមាត់ខះ, ភ្នែកក្រហមឆ្អៅដូចភ្នែកអែអ្នូដ ។ រីឯនាងធឿនវិញ ចំហាយក្ដៅស្ទុះកញ្ច្រោលចេញភាយៗ គ្រប់សរសៃសរស្ទូង រោមតូចធំបបេរមាត់ខើច, ញ័រក្បាលជង្គង់, ក្នុងទ្រូងលាន់ឌឹបៗដូចគេទូងស្គរ, ថ្ពាល់ទាំងគូរឡើងក្រហមចាស់ដូចផ្លែបាស់ទុំ ។

ឈរស្ងៀមស្ងាត់មួយស្របក់ធំ ទើបឮនាយព្រឹលផ្ដើមនិយាយ

ថា :

_អត់ទោស ! បងចង់នាំអូនទៅនិយាយគ្នាលេងនៅគុម្ពោតព្រៃខាងមុខបានទេ ?

_ចាំ មានទាស់អ្វី !

នាងធឿនឆ្លើយប្រញាប់ដោយមិនចាំបាច់គិត ។

_បើអីចឹងទៅអូន ! ចាំល្ងាចត្រជាក់មែនទែន បងជួយគៀងគោឱ្យ ។

_ចាំះ ! ...

ផុតវាចា នាងធឿនក៏ដើរតាមក្រោយនាយព្រឹលសំដៅទៅគុម្ពោតព្រៃខាងមុខ ។

....

ព្រលប់ហើយ ...

កសិករប្រុសស្រីនាំគ្នាឈប់សំរាកពីកិច្ចការស្រែចំការដើរកាត់តាមភ្លឺស្រែជាជួរហ្វូងហែ តំរង់ឆ្ពោះទៅផ្ទះដោយដំណើរខ្ជិលឃ្មាត ។ ក្មេងៗឃ្វាលគោក្របីមាត់ស្រែកកោកកាកដេញសត្វពាហនៈដែលរត់ឆ្វេឆ្វាតាមជាន់ញីឱ្យប្រមូលផ្ដុំ ។ ម្នាក់ៗខំប្រឹងដេញសត្វស្រូតដំណើរទៅបញ្ចូលក្រោលរៀងៗខ្លួន ដើម្បីគេចឱ្យផុតពីស្រមោលសន្ធិយាដែលកំពុងគ្រប

ដណ្តប់ ។

នាយព្រឹល ក្រោយពីអង្គុយសំណេះសំណាលពាក្យពេចន៍ស្នេហាជាមួយនាងធឿនអស់ចិត្តអស់ចង់ហើយ ក៏នាំគ្នាក្រោកដើរចេញពីគុម្ពោតព្រៃមកវិញ ។

ចៅមាណពក្បាលទំពែក ជួយគៀងគោជូនដំណើរសង្សារថ្មីមកដល់ចុងភូមិ ទើបអ្នកបំបែកផ្លូវត្រឡប់ទៅផ្ទះ :

-អូនធឿន ! បងជូនអូនត្រឹមហ្នឹងចុះ អូនក៏ជិតដល់ផ្ទះហើយ យប់នេះអូនគេងយល់សប្តិល្អណា ស្អែកចាំយើងជួបគ្នានៅកន្លែងដដែលទៀត សួស្តី ...

-ចាំ បង ! ... សូមបងអញ្ជើញទៅឱ្យសុខសប្បាយ ។

នាយព្រឹល ងាកមុខមកញញឹមដាក់នាងធឿនម្តងទៀតជាសញ្ញាលា រួចហើយអ្នកក៏ដើររលះរលាំងហួច ភ្យូវ ! ភ្យូវ ! កាត់តាមផ្លូវលំរហូតបាំងបាត់ស្រមោលនឹងគុម្ពស្ពៃធំៗខាងមុខ ។

នាងធឿន ឈរតាមមើលសង្សារទាល់តែលែងឃើញ នាងក៏ឡើងជិះមេគោត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញដែរ ។ រាត្រីនេះជារាត្រីសែនសុខមនោរម្យបំផុតក្នុងជីវិតនាងធឿន ។ ស្រស់ស្រីដេកមិនលក់ បក់មិនរហើយ ក្នុងខ្លួនចេះតែរសាប់រសល់, រមាស់, ស្មៀប, រកស្ងានមិនត្រូវ

ទីបំផុត នាងក៏ដើរទៅបើកបង្អួច សម្លឹងមើលផ្ទៃមេឃានាថ្ងៃ១៤កើតព្រះចន្ទពេញវង់រះមូលក្រឡង់ដូចប្រាក់កាក់ ។ ខ្យល់ជំនោរខែកត្តិកបោកប៉ះអង្គប្រាណនារីឱ្យត្រជាក់ដល់ខួរឆ្អឹង ។ ខំសម្លឹងមើលព្រះចន្ទយូរៗក៏ ហាក់ដូចជាមុខអ្នកកម្លោះព្រឹលកំពុងញញឹមមករកនាងទេសភាពពេលរាត្រីអ្វីក៏សែនស្រស់ម៉្លេះ រស្មីព្រះចន្ទចោលពន្លឺស្រទន់ទៅលើមែករុក្ខជាតិ នានា បណ្តាលឱ្យករកើតទៅជាពន្លឺភ្លឺ ផ្លេក ! ផ្លេក! ឱ ! ពេលថ្មើរនេះ បើបាននាយព្រឹលមកនៃបនិត្យជិតអង្គប្រាណតើនាងធឿនសប្បាយដល់ កំរិតណាទៅអេះ ?

ស្រីក្រមុំឈរបណ្តែតអារម្មណ៍នឹងព្រះចន្ទទាល់តែភ្លេចខ្លួន នាងកំពុងស្រម៉ៃយថានាងនៅជិតនាយព្រឹល ពេលមួយនាងក៏និយាយចេញមកម្នាក់ឯងរបៀបមនុស្សរវើរវាយខ្វចសតិថា :

-ឱ ! រស្មីព្រះចន្ទ... ឱ ! បងព្រឹលបណ្តូលជីវិតអូនអើយ..! វង្វង់ភក្ត្រព្រះចន្ទនិងមុខបង ម្តេចក៏ល្អដូចគ្នាបេះបិតម៉្លេះ ... ! ជាតិមុនបងប្រហែលជាព្រះចន្ទទេដឹង? មើលចុះលោកអើយ...បងព្រឹលចេះញញឹមរកអូន ម្តេចក៏មិនសារសេងរកអូនផង ពេលនេះអូនរងារណាស់ ... !

បើទុកជាពាក់អាវក្រាស់ៗ ធ្វើអំពីស្បែកក្របី ដណ្តប់ភួយបួនដប់ជាន់ក៏មិនបាត់រងារដែរ បើបានបងមកឱបរិតកៀកកើយ រួមខ្នើយជាមួយ

អូយ ! ... ម្ល៉េះសមអូនព្រឺព្រួចគ្រប់រោមា កក់ក្ដៅតាំងពីក្រៅរហូតដល់បេះដូង ... យី ! មានបងព្រិលឯណា ខ្ញុំនិយាយម្នាក់ឯងទេតើ ហា ! ហា ! ហា ! ស្នេហាវាចង់នាំឱ្យឯងឆ្កួតមែនទែនហើយតើ !

នាងធឿនគ្រវីក្បាល នឹកអស់សំណើចខ្លួនឯងទាញទ្វារបង្អួចបិទដូចដើម ហើយក៏ដើរមកប្រាសខ្លួនដេកលើគ្រែវិញ ។

នៅពេលជាមួយគ្នានេះ យើងបែរទៅមើលផ្ទះនាយព្រិលម្ដង។ នាយព្រិលដេកមិនលក់ បក់មិនរហើយគើយមិនស្រណុកដូចជានាងធឿនដែរ ។ ក្លិនប្រហើរនៃថ្ពាល់នាងធឿនជិតជាប់ច្រមុះប្រុសកម្លោះមិនទាន់បាត់ ពាក្យពេចន៍ថ្លាថ្លៃងក្ដីស្នេហាកាលពីថ្ងៃនៅឮក្នុងសោតាជាប់ជានិច្ច ។ វង្ងង់មុខមូលក្រឡង់ សម្បុរខ្មៅស្រអែមស្រស់តាមធម្មជាតិធ្វើឱ្យកម្លោះព្រិលស្ទើរចង់ឆ្កួតចិត្តម្ដងៗ ។ ក្រមុំនៅក្នុងភូមិ នាងធឿនមានរូបសម្ផស្សស្អាតដាច់គេឯង នាងគឺជាផ្កាកុលាបប្រចាំភូមិ ដូច្នេះគឺមិនមែនមានតែនាយព្រិលម្នាក់ទេដែលស្រឡាញ់នាង ប្រុសកម្លោះជាច្រើនចង់ធ្វើវាសនាលើនាង តែអ្នកទាំងអស់នោះនៅខ្លាច នៅញញើតញញើមមិនហ៊ានហើបមាត់និយាយ គឺសុទ្ធតែអ្នកល្ងង់ខ្លៅក្នុងរឿងស្នេហាមិនពូកែឱត ! ហេតុនេះគួរចាត់ទុកនាយព្រិលឬអន្ទិតព្រិលជាឆ្នើមកម្លោះផុតលេខ ដែលស្រវាយកបុប្ផាព្រៃភ្នំមកថ្នាក់ថ្នមបានមុនគេ ។

ធាតុអាកាសពេលយប់ជ្រៅ កាន់តែត្រជាក់ខ្លាំងឡើងៗ ។ ភ្លើងស្នេហ៍គ្រាដំបូងនៃជីវិតកម្លោះ ធ្វើឱ្យនាយព្រិលវិលខួរក្បាល ដូងចិត្តវិបល្លាស ភ្នែករេរំពៃគន់មើលទៅកន្លែងណា ឃើញតែមុខនាងធឿនញញឹមប៉ប្រិមករក ។ ទ្រាំមើលតទៅទៀតលែងកើត ចៅមាណពក៏បិទភ្នែកយកដៃគ្របពីលើ សម្ងំដេកឱ្យលក់គិតថាព្រឹកស្អែកនឹងយករឿងនេះទៅប្រាប់ឪពុកម្ដាយឱ្យបានដឹង តែមិនបានប៉ុន្មាននាទី នាយក៏ដកដៃចេញបើកភ្នែកក្រលួងបែរទៅគៀនជញ្ជាំង ប្រុងទាញខ្នើយឱបមកឱបឱ្យកក់ក្ដៅអន់រងាស្រាប់តែបាត់ងខ្នើយឱបត្រឡប់ជាឃើញ នាងធឿនសង្សារកំពូលបេះដូងដេកស្រាតនៅក្បែរខ្លួនជិតបង្កើយ ។

អុញន់ ! ដល់ហើយតើអន្ទិតព្រិល ! ស្នេហាចូលភ្នែក មើលឃើញខ្នើយឱបទៅជានាងធឿន ។ នាយយើងញីភ្នែកខ្លួនឯងបីបួនដងក្រែងមិនមែន តែមេរោគឆ្កួតកាមរាគៈចូលក្នុងខ្លួនស៊ប់ទៅហើយ ។ ក៏នៅតែមើលឃើញជានាងធឿនដដែល ។ បុរសឈ្លក់ទឹកយ៉ៅហេសម្លឹងមើលខ្នើយឱបស្រក់ទឹកមាត់ច្រោក គេឃើញជានាងធឿនដេកស្រាតកំពុងញញឹមមករកគេ សាច់ភ្លៅនាងម្ខាងៗឡើងទ្រលុកៗ ដូចភ្លៅគោ សុដន់ទាំងគូក្បុស្រួចដូចផ្កាព្រលិតឈ្លក់ទឹក ។ កាន់តែមើលយូរកាន់តែ ស្រស់ ! កាន់តែសម្លឹង ក៏កាន់តែព្រឺព្រួច. ឃ្លាន. ចង់. តាម

ចំណង់កម្លោះឈាមរាវ ។

នាយព្រីល អង្គុយហៀរទឹកមាត់កខ្វាក់ដូចផ្តែផ្ចូត អ្នកសម្លឹងមើលតាំងពីចុងជើង ទៅដល់ជង្គង់, ភ្លៅ, ក្រលៀន, ក្បែរ ក្រលៀន, ផ្ចិត, ពោះ, ទ្រូង, ដោះ, កញ្ចឹងក, មុខ, សក់, ពីលើចុះក្រោម ពីក្រោមទៅលើ បីបួនសារ ។ ម្តងនេះម្ចាស់វិស័យនឹងទ្រាំបាន នាយយើងក៏ស្ទុះភ្លែតឱបពោបពីលើខ្នើយឱបដែលគេសន្មតថាជារូបនាងធឿន ។ ភ្លើងស្នេហ៍កំពុង ឆាបឆេះពេញបន្ទុក នាយព្រីលឱនថើប, ជញ្ជក់, ច្របាច់ខ្នើយឱបឮសូរសឹតសត ! សឹតសត ! ពព្រួសពប្រាសពេញបន្ទប់ រឺឯមាត់ចេះតែ និយាយប៉ាច់ប៉ោចមិនដាច់សូរ :

-ធឿនអូនអើយ ! បងស្រួលណាស់ ... ! អូនមកនេះ មកចិត្តឯងឬមួយទេវតាលោកនាំអូនមក យី ! អូនចេះញញឹមរកបងតែមិនព្រមឆ្លើយឆ្លងមកបងសោះ ... អូ ! មែនហើយប្រហែលជាអូនអៀន ... ឈប់អៀនខ្មាស់ទៅអូន ទោះជាយ៉ាងណាអូន និងបងក៏ជាប្តីប្រពន្ធគ្នាហួសទៅហើយ ! ហ៊ី ! កុំភ័យពីរឿងអនាគតអាណាលើសអីណាំ សេចក្តីសុខ, សប្បាយព្រីព្រួច, មានប៉ុន្មាននៅក្នុងលោក បងសូមឡាយឡុងទិញយកមកជូនអូនទាំងអស់ ! ក្នុងលោក ... ពិភពស្នេហា ... អាណាចក្រសុភមង្គល ត្រូវបានមកលើរូបយើងពីរនាក់គត់ ហា !

ហា ! ហា !

និយាយរួច នាយព្រីលក៏បោលសំរុកបុកខ្នើយឱបយកជ័យជំនះនៅគ្រាបញ្ចប់ បណ្តាលឱ្យជ្រុលហួសខ្លួនអណ្តែតផុតពីលើគ្រែក្បាលទៅបុកនឹងជងនង្គ័លដែលនៅក្បែរនោះឮសូរប៉ុង ! បែកអំពិលអំពែកភ្លឺក្នុងភ្នែកព្រាត ។ នាយព្រីលភ្ញាក់ដឹងខ្លួន នឹកស្មានថារន្ទះបាញ់ចំកណ្តាលក្បាលក៏ស្រែកយ៉ូយ ! លាន់រំពងពេញផ្ទះកណ្តាលអាធ្រាត្រស្ងាត់ ។

ពូព្រីលមីងព្រាបភ្ញាក់នឹងសម្លេងកូន ក៏នាំគ្នារត់ត្រសងមកកាន់បន្ទប់នាយព្រីល ។ ឃើញកូនដេកប្រកាច់ថ្ងូររហ៊ឹម ពកថ្ងាសប៉ុនផ្លែចន្ទភ័យណាស់ប្រញាប់ម្នីម្នាលើកដាក់ឱ្យដេកលើគ្រែ ។ មីងព្រាបក៏សួរថា:

-វាយ៉ាងម៉េចកូនព្រីល ! ប្រាប់ម៉ែមកមើលឯងកើតអី ?

នាយព្រីលបាត់ឆ្កួត នឹកដល់ភាពដែលកន្លងមក ក៏ខ្មាស់ ខ្លួនឯងដឹងជាក់ជាខ្នើយឱបមិនមែននាងធឿន ហើយមិនមែនរន្ទះបាញ់ទេ គឺក្បាលទៅបុកនឹងជងនង្គ័ល ។ នាយយើងធ្វើមុខស្មើ និយាយលាងខ្លួនទ្រង់អឹមអៀនទៅកាន់ម្តាយ :

-ម៉ែកុំព្រួយខ្ញុំអត់កើតអីទេ ... ! អំមិញខ្ញុំដេកយល់សប្តិមមើមមាយថារន្ទះបាញ់ខ្ញុំណាម៉ែ !

មីងព្រាបសំដែងអាការៈភ្ញាក់នឹងសុបិនចំឡែករបស់កូន បន្ទាប់មកគាត់ក៏និយាយលួងលោមនាយព្រិលថា :

-យល់សប្តិវន្ទះបាញ់ល្អទេកូន ឯងពីថ្ងៃនេះទៅផុតគ្រោះថ្នាក់ហើយ :

មីងព្រាបខ្វេះប្រេងកូឡាមកលាបថ្ងាសពក ហើយគាត់ក៏បន្តសំដីទៀត :

-សម្ងំដេកទៅណា បើស្រួលមិនស្រួលយ៉ាងណាចាំដាស់ម៉ែឮទេ ?

-បាទ !

ពូព្រើលមីងព្រាបដើរចេញទៅបាត់ហើយ នាយព្រិលដេកអស់ចិត្តអស់សំណើចខ្លួនឯង គេដឹងខ្លួនថាអំបាញ់មុិញនេះឆ្កួតពិតប្រាកដ ។

* *

*

~៣~

ស្នេហាមានក្បួន

កើតទុក្ខមុខព្រួយព្រោះរឿងស្នេហ៍ ជួបឪនឹងម៉ែឈ្លោះប្រកែក
រកវាយទាត់ធាក់រឿងកន្ទុយលេខ ព្រោះស្អែកខ្វះលុយបង់តុងទីន ។
លុះគាត់យល់យមព្រមរៀបការ លួង់រឿងស្នេហាខ្លួនមិនប៉ុន
ស្គាត់ស្ងួរពួកម៉ាកឱ្យច្បាស់សិន ជ្បិតអីកន្ទុយក្បិនស្នេហ៍មានក្បួន។

ព្រឹកស្អែកឡើង នាយព្រិលនិងនាងធឿនក៏មកជួបគ្នានៅកន្លែងដដែលទៀត ។ នាយយើងខំសម្លឹងពិនិត្យពិច័យមើលរាងរៅនាងធឿន ហើយក៏នឹកគិតទៅដល់ភាពដ៏អស្ចារ្យកាលពីយប់មុិញ ។ រីឯនាងធឿនកាលបើត្រូវគេសម្លក់សម្លឹងមើលផ្ចិតផ្ចង់ហួសការគួរ ក៏រឹងខ្លួនស្លុកតែមកឃើញនាយព្រិលពកថ្ងាស នាងក៏ធ្វើជាសួរបន្ទប់អៀនថា :

-បងឯងកើតអីបានជាពកថ្ងាស ?

-ថ្ងាសបងឬ ? (នាយព្រិលយកដៃអង្អែលថ្ងាស) រឿងថ្ងាសពកនេះ វាមានដើមទងវែងឆ្ងាយណាស់អូន កាលពីយប់មុិញបងនឹកអូនខ្លាំងពេក ទៅជាមមើមមាយភ្នែកស្រស់ថាអូនមករកបង បងស្ទុះ

ទៅទទួលអូនជ្រុលហួសទៅបុកក្បាលនឹងដងនង្គ័ល ឃើញទេ! ចិត្តបងស្នេហាទៅលើរូបអូនដល់ម្លឹងណា៎ ...

ហា ! ហា ! ហា ! (នាងធឿនសើចសប្បាយចិត្តបានឮសំដីនាយព្រីលថាស្រឡាញ់នាងខ្លាំងទាល់តែពកថ្ពាស)យប់មិញក៏អូននឹកមកបងព្រីលឯងដែរ អូនបន់តែឆាប់ព្រឹកនឹងអាលមកសួរបងតើមាននឹកអូន ដូចអូននឹកបងទេ ?

-យើងជាគូព្រេងនឹងគ្នាពីជាតិមុនហើយណាអូន បានជាទេវតាលោកមកបញ្ចូលចិត្តយើងទាំងពីរ ឱ្យចេះតែនឹករកគ្នាដូច្នេះ ។

ថាហើយនាយព្រីលក៏ទាញខ្លួនស្រស់ស្រីមកឱបផ្ទប់នឹងផ្ទាំងទ្រូង ឱនថើបថ្ពាល់ម្ខាងៗ ប្អូនដប់ឱ្យតយ៉ាងក្រហល់ក្រហាយ ។ នាងធឿនលើកដៃទាំងពីរទៅឱបប្រុសស្នេហ៍ ភ្នែកនាងបើកព្រឹមៗ ដូចចង្កៀងអស់ប្រេង ។

អស់រយៈពេលមួយសន្ទុះធំ ទើបអ្នកទាំងពីរលែងប្រកៀកប្រឱប បែរមកអង្គុយស្រួលបួលដូចធម្មតាឡើងវិញ ។

-អូនធឿនអើយ ... !

-ចា៎ះ បងព្រីល !

បងគិតថា ឱ្យឪពុកម្ដាយបងចូលទៅស្ដីដណ្ដឹងអូននៅពេល

ឆាប់ៗខាងមុខនេះ តើអូនយល់ដូចម្ដេច ... ?

-ចា៎ ប្រសើរណាស់បង ! បងកុំកុហក់អូនណា៎ ... ប្រុសៗឥឡូវអូនមិនសូវទុកចិត្តទេ ...

នាងធឿននិយាយហើយក៏ដកដង្ហើមធំ ធ្វើមុខក្រៀមផ្អែះ ។ នាយព្រីលយល់ចិត្ត យកដៃទៅច្បូតសក់សង្សារស្រាលៗ ដោយក្ដីស្រឡាញ់ :

-បងមិនកុហក់អូនទេ ! ... បើអូនមិនជឿ ... ឱ្យបងស្បថដល់ណាក៏បងហ៊ានដែរ ... !

-បងឯងស្បថបន្តិចទៅមើល៍ ... !

-អ៊ូ ! មានជាការស្អី ! (នាយព្រីលលើកដៃសច្ចា) ខ្ញុំបាទមាននាម ប្រែត ព្រីល ជាកូននាយព្រើល នាងព្រាប សូមលើកករប្រណម្យចំពោះវត្ថុសក្តិសិទ្ធដែលស្ថិតនៅឋានសួគ៌, ឋានកណ្ដាល ឋាននរកទាំងបីឋាន សូមជួយធ្វើជាកសិណសាក្សីនៃខ្ញុំ ថាខ្ញុំនឹងស្រឡាញ់នាងធឿនតែម្នាក់គត់ក្នុងលោក បើកាលណាហើយខ្ញុំបាទគេចកែភ្លេចសច្ចៈវាចានេះ សូមឱ្យខ្ញុំស្លាប់តែហោង ចុះទឹកឱ្យស្លាប់នឹងកំពតច្រឹប ! ដើរក្នុងព្រៃឱ្យស្លាប់នឹងឪម៉ាល់ទិច ! បើធ្វើទាហានឱ្យស្លាប់តែនឹងចុះរាកកុំឱ្យទៅច្បាំងកើត ! បើ ...

-ប៉ុណ្ណឹងបានហើយបងព្រឹល ! អូនជឿចិត្តហើយ ...

នាងធឿនយកដៃខ្ទប់មាត់នាយព្រឹលដោយឃើញនាយយើងប្រុងបន្តសំបថថែមទៀត :

-អំបាញ់មិញ ! អូនចង់បញ្ជាក់បេះដូងបង តើស្មោះស្ម័គ្រលើអូនមែនឬក៏មិនមែន ឥឡូវអូនយល់ច្បាស់ហើយថាបងប្រាកដជាស្រឡាញ់អូនមែន ... !

-ចិត្តបងឥចឹងណាអូន ! តែថាស្រឡាញ់ហើយឱ្យស្បថដល់ណាក៏ហ៊ានដែរ ... !

នាយព្រឹលក្រោកឈរពត់ខ្លួន ងើយមើលថ្ងៃបន្តិចក៏បន្តសំដី :

-ថ្ងៃជិតត្រង់ហើយ ! អូនទៅរកមើលគៀងគោចូលម្លប់ចុះ បងលាអូនសិន ចាំថ្ងៃស្អែកយើងជួបគ្នាម្តងទៀត ។

វាចាចប់ នាយព្រឹលក៏ដើរចេញពីគុម្ពោតព្រៃ ដំរង់ទៅផ្ទះ ។ ចំណែកនាងធឿនក៏រវាសរវៃទៅគៀងគោចូលម្លប់ ។

មកដល់ផ្ទះ នាយព្រឹលតាំងចិត្តចូលទៅជំរាបឪពុកម្តាយ រឿងដែលខ្លួនគួចជំពាក់ចិត្តទៅលើនាងធឿន តែក៏ត្រូវអាក់ខានទេវិញ ដោយពេលនេះ ពូព្រើល មីងព្រាបកំពុងឈ្លោះប្រកែកគ្នាពីរឿងបង់តុងទីន

-នែវើយមីកាព្រាប ! (ពូព្រើលស្រែកជេរទៅប្រពន្ធ) ហងឱ្យ

អញបង់តុងទីនយ៉ាងម៉េចកើត បើអញមិនបានលេង ! មិនបានដេញ ! ស្រាប់តែដល់ពេលបង់ មកបន្ទុកបណ្តាក់លើអញឥចឹងមិនកើតទេ ។

-សំដីឱ្យល្មមៗលោកបងព្រើល ! កុំហាវឡើងហៅអញហងដាច់សាច់ ប្រយ័ត្នអញហៅអាវិញណា៎ ! លុយកាក់ចាយវ៉ាយ ទាំងអស់គ្នា! នៅផ្ទះជាមួយគ្នា! ស៊ីបាយទឹកជាមួយគ្នា! ដល់តែពេលសង វាត្រូវតែជួយសងគ្នាឥចឹងហើយ! បើឯងមិនមែនប្តីអញ ! មិនយក ... អញ ! អញក៏មិនខ្វីឱ្យជួយរកសងដែរ !

-អើ ! អាការប្តីប្រពន្ធត្រូវតែជួយឈឺឆ្អាលគ្នាឥចឹងហើយ តែនេះហងគិតមើល ! ប្រាក់លក់គោបីនឹមពីខែមុនជាងពីរម៉ឺនអស់ ! ស្រូវជាងពីររយថាំងក្នុងជង្រុករលីង ! តុងទីនបួនប្រាំក្បាលសុទ្ធតែងាប់ ! តើអញមានបានចាយឯណាមួយកាក់ ? ម៉្ងៃៗ រវល់តែជិះឡានទៅវត្តនេះវត្តនោះ សុំចំណោទលោកមកចាក់គន្ទុយលេខ បន្តិចថាឆ្នោតជាតិ ! បន្តិចថាឆ្នោតយួន ! បន្តិចថាឆ្នោតសៀម ! មួយខែៗ រវល់តែជញ្ជូនប្រាក់ទៅឱ្យអាសេងលីមេគន្ទុយលេខចាយ អញវាមិនដែលឃើញត្រូវម្តងណាសោះ ! កាលអាលើកឆ្នោតសៀមចេញលេខ៨៣ តើអស់ប៉ុន្មានពាន់មាននឹកឃើញទេ ?

-អ្នកណាចង់ឱ្យខុស ! អ្នកលេងល្បែងតែងតែចង់ឈ្នះ បើវាត្រូវ

មួយចានមក លុយហ្នឹងវាទៅឯណា វាមិនស៊ីចាយសប្បាយទាំងអស់គ្នា។

មីងព្រាបនៅតែមិនព្រមចុះញ៉មប្ដី ។

ពូព្រើលគ្រវីក្បាល បែរទៅស្ដោះទឹកមាត់ប្រហែលមួយពែងនំអាកោ :

-អញមិនចង់ចាយទេអាប្រាក់ក្ដៅក្រហាយ ! អាល្បែងដែលរាជការគេហាមនោះ ហងមានឮសម្ដេចឪព្រះអង្គលោកមានព្រះរាជឱង្ការតាមវិទ្យុជាតិទេ លោកហាមផ្ដាច់ទាំងរាជការទាំងស៊ីវិល ទាំងរាស្ត្រតូចតាច គ្រប់និគមជនបទមិនឱ្យលេងបៀរប៉ោ ជល់មាន់ កន្ទុយលេខ ។ល។ ទាំងនេះ ដោយព្រះអង្គទ្រង់ឆ្វេងយល់ថា វានាំឱ្យជាតិលិចលង់, ឱ្យរាស្ត្រក្រីក្ររហេមរហាម ខូចចិត្ត ប្រកបរបររកស៊ីមិនកើត ! ចំពោះអ្នករាជការវិញមិនបាច់លេងទេ គ្រាន់តែស៊ុំគ្រលំជាមួយអ្នកស្រុក ឱ្យតែរាជការក្រុមពិសេស (Equipe Samdech Ov) ដឹងមុខជាត្រូវផ្លាស់ចេញ២៤ម៉ោងពីមុខដំណែង រកតែរត់ទៅលាប្រពន្ធចុងក៏មិនទាន់ផងដឹងហើយឮហើយ ម៉េចក៏នៅតែចង់លេងទៀត ចង់ជាប់គុកឬមីកាព្រាបបើថាចង់ជាប់ អញនឹងទៅប្ដឹងរាជការឱ្យមកអូសក្បាលហងបញ្ចូលគុកឥឡូវហ្នឹង !

ម្ដងនេះ ព្រាយកន្ទុយលេខហាក់ដូចជាផកឃ្លាចេញពីខួរក្បាល

គាត់អស់ មីងព្រាបអង្គុយយំហ៊ូៗដូចកូនក្មេង គាត់នឹកខ្លាចជាប់គុកជាក្រោយ នឹកអាណិតប្ដី ស្ដាយទ្រព្យសម្បត្តិ គោក្របី ដែលត្រូវបង់ខាតទៅលើកន្ទុយលេខ ។ មីងព្រាបលើកដៃសំពះប្ដី និយាយទាំងទឹកភ្នែកហូរសស្រាក់ថា :

-ខ្ញុំដឹងខ្លួនខុសហើយពុកវា ... ! សព្វថ្ងៃយើងធ្លាក់ខ្លួនក្រ ជំពាក់គេរុំកោះអស់គោក្របី អស់ទាំងដីស្រែកេរ្តិ៍អាករពីដូនពីតា មកតែពីអាកន្ទុយលេខ ! ពីថ្ងៃនេះទៅខ្ញុំសូមស្បថស្បែលែងជឿចំណោទ លែងជឿយល់សប្ដិអីទៀតហើយ ចំពោះអាសេងលីមេកន្ទុយលេខធំ ខ្ញុំត្រូវតែប្ដឹងរាជការឱ្យអូសក្បាលវាទៅញាត់គុក តែទុកឱ្យវានៅធ្វើមេកន្ទុយលេខទៀត អ្នកស្រែខ្លះដែលមិនទាន់ភ្ញាក់ខ្លួន មុខជាត្រូវហិនហោចដោយសារវាមិនខាន ... !

ពូព្រើល ដល់ឃើញប្រពន្ធយំទទួលសារភាពខុស គាត់ក៏អត់ទោស ឈប់គ្រេវគ្រោធ បែរជាអាណិតប្រពន្ធខ្លះៗឡើងវិញ :

-អើ ! បើដឹងខ្លួនយើងខុសហើយ ម្នីម្នាកែប្រែចិត្តគំនិតមកជាអ្នករកស៊ីត្រឹមត្រូវ ឱ្យសមជាពលរដ្ឋថ្លៃថ្នូរនៃប្រទេសឯករាជ្យទៅ យើងចាស់សក់ស្កូវហើយ ! បើរាជការចាប់បានជាប់គុកច្រវាក់ តើគ្រួសារវេទនាយ៉ាងណា ? តើអ្នកណាគេសមមុខ ?

ពូព្រើលឈប់ស្ងៀមបន្តិច គាត់ក៏បន្តវាចាទៀតថា :

-អញមិនហាមឃាត់ទៃការផ្សងជោគវាសនា ! ឆ្នោតជាតិ មានទិញទៅចុះមួយលើកពីរបីសន្លឹក វាអស់លុយតិច បើវាសនាយើងមានត្រូវមកក៏ច្រើន បើថាវាខុស ក៏ទុកដូចជាយើងជួយជាតិ ...!

ការឈ្លោះប្រកែករវាងពូព្រើលមីងព្រាបក៏សន្ទុតថាចប់ត្រឹមហ្នឹង ដោយខាងមីងព្រាបទទួលសារភាពខុសគ្រប់បែបយ៉ាង

ព្រឹកស្អែកឡើង នាយព្រើលមិនបានទៅជួបនាងធឿនតាមសន្យាទេ ចៅទំពែកដេកចង្អែងទាល់តែថ្ងៃចាំងគូថទើបក្រោក ។ នាយយើងដើរទៅអង្គុយសំកុកនៅជើងគ្រានបាយមុខក៏មិនលប់សក់ទុកឱ្យបះសើងមមើងមិនរវល់អើពើនឹងសិត ។

ពូព្រើលមីងព្រាបដើរមកឃើញ ក៏កើតមានក្ដីសង្ស័យ ។ ជាបន្ទាន់ មីងព្រាបក៏សួរទៅកូនកម្លោះទាំងងឿងឆ្ងល់ថា :

-ឯងកើតអីកូន ម្ដេចក៏មិនទៅលប់លាងមុខមាត់ ថ្ងៃនេះឯងមិនទៅស្រែទេឬ ?

ពូព្រើលជួយនិយាយបន្ថែម :

-អើ ! បើក្នុងខ្លួនវាមិនស្វូវស្រួល ថ្ងៃនេះមិនទៅស្រែក៏ បានដែរ លប់លាងមុខរកទិញថ្នាំលេបសម្ងំដេកវិញចុះ ! ...

-ខ្ញុំអត់កើតអីទេពុក ... ម៉ែ ... !

នាយព្រើលនិយាយសម្លេងដើមក រកកលចង់យំ ។

-បើឯងមិនកើតអី ម៉េចក៏អង្គុយមុខស្ងោរមើលតែមាន់ធ្លាក់ទឹកហើយរកកលចង់យំ ?

ពូព្រើលសួរ ។

-បាទ ! ខ្ញុំមិនសប្បាយចិត្តពុក ...

-ឯងមិនសប្បាយរឿងអី ! មិនសប្បាយរឿងម៉ែឯង និង អញឈ្លោះគ្នាម្សិលមិុញឬ ? ហា ! ហា ! (ពូព្រើលសើចដោយគាត់យល់ថានាយព្រើលមិនសប្បាយចិត្ត មកពីគាត់ឈ្លោះនឹងប្រពន្ធ) ឃើញទេម៉ែវា! គ្រាន់តែយើងឈ្លោះប្រកែកគ្នាបន្តិចបន្តួច កូនចៅវាទៅជាអង្គុយកើតទុក្ខ!

-មិនមែនរឿងហ្នឹងទេពុក ! ម៉ែនិងពុកចង់វាយគ្នាបែកក្បាលហូរឈាម ក៏ខ្ញុំមិនឈឺក្បាលដែរ តែនេះវាជារឿងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ ...

-អូ ! ឯងមិនមែនកើតទុក្ខរឿងអញនិងម៉ែឯងទេ ? (ពូព្រើលចងចិញ្ចើម) បើដូចឹងឯងកើតទុក្ខរឿងអីទៅចុះ ...!

នាយព្រើលអង្គុយអេះអុញ កេះក្រចកមួយស្របក់ធំ ទំរាំផាច់ចិត្តជំរាបឪពុក :

-ខ្ញុំ ... ខ្ញុំ ! ចង់បានប្រពន្ធពុក !

-យី ! ឯងចង់បានប្រពន្ធ ! (មឹងព្រាបឧទានតិចៗ ទ្រង់ភ្ញាក់) ពុទ្ធោអើយ ... ! គ្រាន់តែចង់បានប្រពន្ធអង្គុយធ្វើមុខងាប់ដូចគេយកទៅចងបាញ់ ! ឯងស្រឡាញ់កូនអ្នកណា ?

-បាទ ! ស្រឡាញ់នាងធឿន កូនពូញ៉ៅមឹងឡឹកនៅភូមិឯត្បូងណាំម៉ែ ...

-អ៊ឺម៉ ... អស្ចារ្យណាស់កូនប្រុសម្តាយ ! (មឹងព្រាបបែរទៅសួរយោបល់ប្តី រឿងហ្នឹងគិតលៃលកយ៉ាងម៉េចទៅពុកវា ?

ពូព្រើល គេះដែកភ្លើងអុជបារីស្លឹកសង្កែបឺតបង្ហុយផ្សែងមួយដង្ហើមធំ ទើបពូគាត់និយាយទៅប្រពន្ធថា :

-ចាំបាច់គិតគូអីឱ្យវែងឆ្ងាយ ! បើវាចង់បានប្រពន្ធយើងចូលស្តីដណ្តឹងរៀបការឱ្យវាទៅ ។

នាយព្រើលឮឪពុកនិយាយដូច្នោះ ក៏មុខឡើងឈាមរីកថ្ងាស្រស់បន្តិច ។

-អារឿងចូលស្តីដណ្តឹងខ្ញុំចេះតែធ្វើបាន ! (មឹងព្រាប និយាយ) តែបញ្ហាលុយកាក់ឯណោះ ឯងជួយគិតខ្ញុំមើល៍ ... ?

-មិនចាំបាច់គិតទេ ! លុយកាក់យើងធ្លាប់បង់ខាតទទេៗ វាល់ម៉ឺន

គ្រាន់តែរកលុយការប្រពន្ធឱ្យកូនមួយមិនបាន ! ស្រែនៅក្រឡោមភ្លុកនៅអូរគ្រៀត ឆ្នាំនេះយើងមិនបាច់ធ្វើទេ លក់ឱ្យគេចុះ ទុកតែកូនស្រែកំពកពីរបីក្បែរផ្ទះ គ្រាន់យកស្រូវស៊ីខូបប្រាំង ខូបវស្សាបានហើយ ។

ការជជែកពិភាក្សារវាងពូព្រើលមឹងព្រាប ក៏បានទៅដល់ទីបញ្ចប់ ដោយពូមីងស្របមតិគ្នាថានឹងចូលស្តីដណ្តឹងនាងធឿនឱ្យនាយព្រើលនៅពេលឆាប់ៗ ។

នាយព្រើលឬកម្លោះក្បាលទំពែកយើងមានចិត្តសោមនស្សជាអតិបរមា ។ អ្នកឱនក្រាបសំពះបាទជើងអ្នកឱ្យ កំណើតទាំងពីរព្រមទាំងសួរទៅឪពុកថា :

-អត់ទោសលោកពុក ! បើលោកពុកអាណិតមេត្តារកប្រពន្ធឱ្យកូនហើយ សូមលោកពុកជួយបង្រៀនវិធីស្នេហាឱ្យកូនចេះផង សព្វថ្ងៃកូននៅល្ងង់ណាស់ក្នុងរឿងនេះ !

ពូព្រើលគ្រវីក្បាល ដកដង្ហើមធំ នឹកហួសចិត្តនឹងសំដីកូន

-អស្ចារ្យណាស់កូនព្រើល ! អ្នកណាគេដែលទៅរៀនវិធី ស្នេហាមើលតែរៀនអក្សរលេខក្បួនទព្វន្តនោះ កាលអញនិងម៉ែឯងបានគ្នា ក៏អញគ្មានទៅរៀនវិធីស្នេហាស្នេហ៊ិតអីដែរ គឺធម្មជាតិតាក់តែងសត្វលោកកើតមកឱ្យចេះគ្រប់ៗគ្នាដោយមិនចាំបាច់រៀនឯងសុំរៀនរបៀប

នេះ អញមិនចេះបង្រៀនទេ ! ...

-ពុក និងម៉ែនៅល្ងង់ណាស់ ... ! (នាយព្រឹលនិយាយដោយមិនអស់ចិត្ត) ព្រោះតែពុកនិងម៉ែមិនចេះឥចឹងហើយ បានជាកើតខ្ញុំមកក្បាលទំពែកខុសគេខុសឯង ខ្ញុំមិនជឿសោះថា ស្នេហាគ្មានក្បួន ! អាអន្ទិតសន ប្ដីនាងរ៉ន វាប្រាប់ខ្ញុំថាស្នេហាមានក្បួនរបស់គេត្រឹមត្រូវ កាលមុនការ វាទៅលេងភ្នំពេញវាទិញបានទាំងរូបថត មកទៀតផងទាំងអស់មានជាងសាមសិប តែមិនដឹងសាមសិបប៉ុន្មានទេ ព្រោះវាមិនព្រមឱ្យខ្ញុំសុំមើលសោះ ! ...

-អើ ... ! អញអ្នកស្រែអ្នកចំការ ធ្វើម្ដេចវានឹងចេះសព្វគ្រប់ បើថាអាអន្ទិតសនវាមានរូបថតពន្យល់របៀបស្នេហា ឯងទៅសុំរៀនពីវាទៅ ខ្ញីវាយកទៅស្រុកមោងឱ្យផ្ទះថតរូប គេថត ចម្លងមករៀនតែពីរបីថ្ងៃវាចេះទៅហើយ ...

ពូព្រើល ដាក់សម្លេងទន់ និយាយវាយស្របនឹងយោបល់ កូន។

នាយព្រឹលថ្ងៃនេះមានអាកាវៈរីករាយស្រស់ស្រាយប្លែកពីប្រក្រតី។ ក្រោយពីស្កាត់ទៅជួបនាងធឿនសុំខមាទោសអំពីដំណើរយូរមិនបានមកជួបតាមកំណត់សន្យាហើយនិយាយរឿង រ៉ាវឪពុកម្ដាយខ្លួនព្រមចូលស្ដីដណ្ដឹងសព្វគ្រប់ នាយយើងក៏លា នាងធឿនទៅផ្ទះអាអន្ទិតសនជាបន្ទាន់។

~៥~

ចង់ចេះស្នេហាធាល់តែរត់មិនសព្វដី

គិតទៅស្នេហានៃមនុស្សលោក ចំជាស្មោកគ្រោកហួសនិស្ស័យ
ថតរូបផ្ដេសផ្ដាសលក់បានថ្លៃ អន្ទិតសនសក់ខ្ញីទិញធ្វើគ្រូ ។
នាយព្រឹលហេតុតែចង់ចេះពេក លួចមើលគេដេកហត់គឃ្លូវ
ម្ចាស់គេភ្ញាក់ទាន់ដេញចាប់ព្រួ ស្នេហាមានគ្រូរត់មិនសព្វដី ។

នាយព្រឹលទៅដល់ផ្ទះអន្ទិតសន ក៏ត្រូវពេលល្ងមដែលគេកំពុងរៀបចំទទួលទានបាយ ។ ក្នុងឋានៈជាមិត្តភ័ក្ដិរួមវត្តជាមួយ អន្ទិតសនបានហៅនាយព្រឹលឱ្យទៅរួមបរិភោគយ៉ាងស្និទ្ធស្នាល ។

លុះបាយរួច ស៊ីចេកលាងមាត់ ផឹកទឹកហើយ អន្ទិតសនក៏ហៅសម្លាញ់ទៅអង្គុយលេងរានហាលខាងមុខផ្ទះយកខ្យល់អាកាស ។

-ឯងមកលេងនឹងអញនេះមកធម្មតាទេ ឬក៏មានការណ៍ អ្វីដែរ? អន្ទិតសនសួរ ។

-អើ ថាគ្នាមកលេងក៏ដូចជាមកមានការឥចឹងដែរ ! មកនេះគឺគ្នាមានរឿងចង់ពិគ្រោះនឹងឯងបន្តិច ។

-រឿងអ្វីទៅ និយាយមកមើល ?

-គឺថា ! ... គ្នាជិតការប្រពន្ធដូចឯងហើយ ... នាយ ព្រីលឈប់លេបទឹកមាត់ផ្សើមបំពង់កបន្តិច ទើបបន្តវាចាតទៅទៀត :

-សូមឯងអាណិតឱ្យអញ សុំខ្ចីរូបថតបង្រៀនវិធីស្នេហាដែលឯងទិញពីភ្នំពេញមកចែកឱ្យអញរៀនផង ! ហើយរាត្រីជុំដំណេកដំបូងឯងនិងប្រពន្ធឯងធ្វើយ៉ាងម៉េចខ្លះ បានជាសព្វថ្ងៃ ប្រពន្ធឯងសាច់ឈាមថ្លាស្រស់ ទ្រគាកឡើងរីកអន្ទីលល្អម្ល៉េះ ?

និមិត្តតែបានឮពាក្យនេះកាលណា ឱរ៉ានាយសនក្តៅស្ពើរងេះ។ នាយយល់ថាការដែលនាយព្រីលហ៊ានមកសួរដូច្នេះ ជាការមាក់ងាយខ្លួននិងប្រពន្ធខ្លួនហួសនិស្ស័យ ។

-នែ ! អាព្រីល !(អន្ទិតសនចង្អុលមុខ) អាឯងស៊ីបាយអញមិនទាន់ស្រកពោះផង អាឯងហ៊ានពោលពាក្យលែបខាយ មើលងាយអញនិងប្រពន្ធអញទៀត ម្តងនេះអញឈប់រាប់រកឯងជាមិត្តភ័ក្តហើយ ! ត្រូវអាឯងដឹងខ្លួន ដើរចុះចេញពីផ្ទះអញភ្លាមទៅ !

-យី ! ឆ្កួតទេដឹងអាសន ! អញគ្មានចេតនាមើលងាយ មើលថោកអានិងប្រពន្ធអាទេ អញដឹងថាឯងមានក្បួនខ្នាតស្នេហា បានជាអញខំស្ពាត់មកសួររកសុំរៀន ម្តេចក៏អាយល់ច្រឡំថាអញមើលងាយទៅ

វិញ ?

-កុំបាច់ដោះសារអាព្រីល ! យើងសុទ្ធតែធ្លាប់បានបួសរៀនប្រាំមួយប្រាំពីរប្រយោគរួចមកហើយស្គាល់ណាស់ ! យល់ណាស់ ! ពាក្យណាល្អ ពាក្យណាអាក្រក់ អញរាល់ថ្ងៃរាល់យប់មានសេចក្តីសុខជាមួយប្រពន្ធ ក៏ដោយសារតែរូបថតជាងសាមសិបសន្លឹកហ្នឹង ! អញទំរាំតែរកទិញបានគេចពីមុខគិញមុខប៉ូលីសហត់ចង់ស្លាប់ ! បើអញឱ្យអាឯងទៅដូចជាអញឱ្យប្រពន្ធស្រាតសំពត់អស់ពីខ្លួនឱ្យអាឯងមើលទៅហើយ !

-អញសុំខ្ចីយកទៅឱ្យគេថតចម្លងកន្លះថ្ងៃសិនមិនបានទេឬ?

នាយព្រីលខំប្រឹងនិយាយអង្វរឱ្យអន្ទិតសនអាណិត តែអន្ទិតសនរាដែបដិសេធដាច់អហង្កាមកវិញថា :

-ទេ ! ទេ ! កុំសូម្បីឡើយឯងខ្ចីកន្លះថ្ងៃ គ្រាន់តែសុំមើលមួយភ្លែតក៏អញមិនឱ្យដែរ ! ចុះពីផ្ទះអញទៅអាមិត្តលួកថ្លើមមិត្ត ! ...

នាយព្រីល ឃើញថាអស់ផ្លូវនឹងអង្វរកសុំមើលរូបថតពីអន្ទិតសនហើយ ចៅទំពែកក៏ដើរទន់ករងៀក នាំយកទាំងសេចក្តីសោកសៅអស់សង្ឃឹមត្រឡប់ទៅផ្ទះ ។

រាត្រីនេះជារាត្រីខាងរនោច ឃុំព្រៃស្វាយទាំងមូលគ្របដណ្តប់ទៅដោយផ្ទៃអន្ធការងងឹតសូន្យសុង នៅលើមេឃាឃើញតែពន្លឺផ្កាយ

ព្រិច១ ។ សម្លេងផ្លែល្វឯចុងភូមិឮស្នូរគ្រលួចអណ្តែតតាមរលកខ្យល់ ។

នៅក្រោមដើមជម្ពូ មុខផ្ទះមេស្រុកគាំ ស្រមោលមនុស្សមួយរូបឈរសម្ងំស្ងាត់ស្ងៀម បង្កប់ខ្លួនបាត់នឹងផ្ទៃងងឹត យូរៗគេ ឃើញមនុស្សអន្ធការនេះ ក្រឡេកមើលទៅលើផ្ទះមេស្រុកគាំម្តងៗ ។

តើមនុស្សចម្លែកនេះជាអ្នកណាទៅអេះ ? ហើយគេមកឈរធ្វើអ្វីក្រោមដើមជម្ពូយប់យន់ថ្មើរនេះ ? ប្រហែលជាពួកចោរ ហ៊ានបំរុងចូលមកលួចគោមេស្រុកគាំទេដឹង ? ដើម្បីបំបាត់ អាការងឿងឆ្ងល់អ្នកនិពន្ធខ្ញុំសូមជំរាបអស់លោកអ្នកអានឱ្យបានជ្រាបថា ស្រមោលមនុស្សដែលយើងឃើញអំបាញ់មិញ មិនមែនជាអ្នកណាក្រៅពីនាយព្រឹលឡើយ។

នាយព្រឹល កាលបើទៅដល់ផ្ទះ ក៏កើតទុក្ខអង្គុយមិនសុខ ដេកមិនលក់ តប់ប្រមល់រសេះរសោះដៃជើងដូចមនុស្សទើបងើបពីឈឺ ។ ជីវិនចិត្តចៅមាណព ផ្តោតជាប់ទៅតែលើរូបថតអន្ទិត សន បើពុំបានរូបថតមើលជីវិតអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់គេ ក៏ប្រហែលមិនបានជួបនូវរសជាតិស្នេហាដ៏សែនឈ្ងុយឆ្ងាញ់ដែរ ។ ម៉្លោះហើយទ្រាំលែងបាន នាយព្រឹល ក៏ដាច់ចិត្តប្រថុយមកផ្ទះអន្ទិតសនទាំងយប់អាធ្រាត្រ ប្រាថ្នាមកលួចលបមើលរបៀបស្នេហារវាងអន្ទិតសននិងនាងរ៉ន តើគេស្អាត់ជំនាញ

យ៉ាងណា បានជាគេ ទាំងពីរនាក់ប្តីប្រពន្ធបែកសាច់បែកឈាមថ្វាស្រស់ល្អខ្លាំងម្ល៉េះ។

កាលបើឃើញស្ងាត់មាត់មនុស្ស ចង្កៀងធំក្នុងផ្ទះពន្លត់ហើយ នាយព្រឹលក៏ដើរសរសៀ១ ឯបខ្លួននឹងគុម្ពផ្កាចុចកែងជើងស្រាល១តំរង់ទៅបន្ទប់ដេកអន្ទិតសន ។ រាប់ថាជាគ្រោះល្អ ផ្តៃពីរដេកនៅមាត់ជណ្តើរពុលបាយជ្រូកពីល្ងាច ដេកស្ងងស្ពឹងលែងកំរើកប្រាណ ។ អន្ទិតសនមិនទាន់ដេកទេ ចង្កៀងប្រេងកាតក្នុងបន្ទប់ ធ្វើឱ្យនាយយើងដៀងភ្នែកម្ខាងមើលតាមប្រហោងក្តារឃើញខាងក្នុងយ៉ាងច្បាស់ទែង ។

អាអន្ទិតសន ដេកមើលសាស្ត្រារឿងទុំទាវឱ្យប្រពន្ធស្តាប់ ចំណែកនាងរ៉នត្រចៀកផ្ទៀងស្តាប់ ដៃប៉ាស់ជុលសំពត់អាវចាស់១ ទុកស្មៀកទៅធ្វើស្រែ ។ ពេលមួយនាងរ៉នក៏សួរទៅប្តីថា :

-បងអ្ហា...! កាលបងនៅបួសបងមានលួចគួចក្នុងចិត្តស្រឡាញ់ស្រីដូចជានេនទុំស្រឡាញ់នាងទាវដែរឬ ?

-អត់ទេអូន !

អន្ទិតសនឆ្លើយ ។

-ហ៊ុះ ! ខ្ញុំមិនជឿបងទេ ... បើបងមិនស្រឡាញ់ ! ម្តេចក៏ពេលភ្ជុំម្តង១ខ្ញុំយកចង្ហាន់ទៅប្រគេន ក៏បងលួចសម្លឹងខ្ញុំ?

អន្ទិតសនដាក់សាស្ត្រាចុះ បែរមកសើចដាក់ប្រពន្ធ ហើយនិយាយថា :

-ធម្មតាទេអូន ! កាលណាគេយកចង្ហាន់ទៅប្រគេន លែងអីនឹងគន់មើលខ្លះ មើលនេះមិនមែនបានសេចក្ដីថាស្រឡាញ់ទេ ! គឺមើលក្នុងឋានៈថ្លែងអំណរគុណនិងជូនផលានិសង្សដល់ឧបាសក ឧបាសិកាទេតើ? លោកសង្ឃដូចនេនទុំដាច់អាប័តន៍ខាងផ្លូវសាសនាខ្លាំងណាស់ ស្លាប់ទៅបើតាមធម៌ព្រះគឺប្រាកដជាទទួលបាបធ្ងន់ មិនបានទៅកើតនៅឋានសួគ៌ទេ ហើយលោកសង្ឃរបៀបនេនទុំក៏មានតែនៅក្នុងសាស្ត្រារឿងទុំទាវមួយប៉ុណ្ណោះ ..

នាងវ៉ន រុញកន្ដាំងដេរទៅគៀនជញ្ជាំងប្រាសខ្លួនដេកជិតប្ដី ហើយក៏ប្រែបទសន្ទនា :

-បងអ៊្ហា ! អូនងងុយគេងហើយ បងយករូបថតមកបង្រៀនអូនទៀតមើល !

នាយព្រិលឈរលបមើលពីក្រៅពូសំជីនាងវ៉នបុកពោះភឹបៗ ខំបើកភ្នែកធំៗប្រុងចាំមើលរូបថត ។ អន្ទិតសនយករូបថតជាងសាមសិបសន្លឹកមករាយលើគ្រែដូចគេហាលសន្លឹកបៀ ។ នាយព្រិលឃើញរូបថតទាំងនោះញ័រដៃញ័រជើងចង់ទៅជាខ្យល់គ នាយយើងខំប្រឹងទប់សតិ

អារម្មណ៍មិនឱ្យរំភើបហួសហេតុ ដោយចាំមើលតើអន្ទិតសនវាយករូបថតស្រមេមស្រមាមអស់នេះ មកបង្រៀនប្រពន្ធរបៀបណា ?

អន្ទិតសនសើរើរើសមួយសន្ទុះ ទើបញ្ញមាត់និយាយទៅកាន់ប្រពន្ធថា :

-ដីរចុះព្រេង អន្ទង់ឈ្លក់ទឹក ត្រីប្រមាហែលគោក នង្គ័លចាក់ផាលសុទ្ធតែរៀនរួចហើយ យប់នេះបងនិងនាំទៅលេងឋានសួគ៌ម្ដង គឺយើងទៅជាមួយអណ្ដើកឆេះស្នូក ...

ថាហើយ អន្ទិតសនហុចរូបថតមួយសន្លឹកទៅឱ្យប្រពន្ធមើល។

នាងវ៉ន គ្រាន់តែមើលបានបន្តិច ក៏ដូចជាត្រូវមន្តសន្តំនៃក្រុងមារកម្ពុនយក្សា ថ្ពាល់ឡើងក្រហមរលោងបបូរមាត់ញ័រទ្រើកៗ ដូចស្គន់ទាញ ភ្នែកទាំងពីរមមីរបើកលែងចង់រួច ។ នារីឈោងដៃទៅឱបកប្ដីនិយាយសម្លេងខ្សាវៗ របៀបមនុស្សរៀបដាច់ខ្យល់ :

-បងសនអ៊្ហា ... ! បងគឺជាកំពូលប្ដីសម្លាញ់របស់អូនមែន ... បងប្រសប់ល្បួងលោមប្រពន្ធណាស់ ... ! បងគិតនាំអូនទៅលេងឋានសួគ៌ឥឡូវឬ ...

អន្ទិតសនមិនទាន់ឆ្លើយទៅប្រពន្ធភ្លាមទេ អន្ទិតយើងទាញខ្លួនប្រពន្ធមកឱបថើបញក់ញី ចាប់នេះច្បិចនោះ អស់ចិត្ត អស់ចង់ ទើបថ្លែង

វាចាទៅនាងវ៉ន :

-បិទភ្នែកទៅអូន ... ! យើងទៅដល់ឋានសួគ៌ឥឡូវហើយ ...!

អន្ទិតសនចាប់ផ្តើមប្រកបកាមកិច្ចជាមួយភរិយាដូចជាសព្វមួយដង ពុំបានដឹងខ្លួនថាពេលនេះមានគេលួចលបមើលពីខាងក្រៅឡើយ ។

និយាយពីនាយព្រីលវិញ ឈរលួចមើលគេពីខាងក្រៅបុកពោះភឹប១ ភ័យផងស្រួលផងច្របល់គ្នា ។ សព្វសាពាង្គកាយបែកញើសប៉ុនៗគ្រាប់ពោត អន្ទិតសននឹងនាងវ៉នកំពុងកាន់ដៃគ្នាទៅសោយសុខឯឋានសួគ៌ ចំណែកចៅមាណពទំពែកក្បាល ក៏កំពុងបណ្តែតអារម្មណ៍ទៅឋានសួគ៌នឹងគេនឹងឯងដែរ ។ ទ្រាំឈ្វសំរក់ទឹកមាត់តទៅទៀតលែងកើត នាយព្រីលភ្លេចខ្លួនមិនបានជាគិតថាខ្លួនកំពុងលបមើលគេ ក៏ស្រែកឡើងខ្លាំងៗដោយពីសតណ្ហាស្ទុះកញ្ជ្រោលហួសកំរិត

-លោកអើយ ! បែកទ្រូងខ្ញុំស្លាប់ឥឡូវហើយ ឥចឹងទេតើបានជាគេចូលចិត្តយកប្រពន្ធ ... !

សម្លេងនាយព្រីលបានទៅកន្ត្រាក់សោតិន្ទ្រីយារម្មណ៍គូស្វាមីភរិយាឱ្យភ្ញាក់រន្ធត់ធ្លាក់ពីលើឋានសួគ៌មកដីវិញមួយរំពេច ។

-ចោរ ! ចោរ ! ចោរលួចចូលផ្ទះ ! ពួកយើងព័ទ្ធចាប់វាឱ្យបាន!

អន្ទិតសនស្រែកហៅគេឯងអ្នកនៅក្នុងផ្ទះឱ្យជួយដេញចាប់។

ជាបន្ទាន់ ការកោលាហលក៏កើតឡើង មនុស្សក្នុងផ្ទះមេស្រុកគាំប្រមាណបួនដប់នាក់ ខ្លះកាន់ដំបង ខ្លះកាន់ផ្គាក់នាំគ្នារត់ទៅកន្លែងដែលអន្ទិតសនស្រែក ។ នាយព្រីលភ័យស្មើរលោះព្រលឹង ហក់ប្រូសពីលើផ្ទះមកពាររលើពាងទឹកមួយបែកខ្ចាយ ។ សុនខពីរពុលចាយជ្រូកពីក្បាលល្ហាចនៅមាត់ជណ្តើរ ភ្ញាក់ឡើង ព្រូសដេញខាំនាយព្រីលប្រផុតប្រផើយ ។ ផ្អើលដល់អ្នកស្រុកជិតខាង ឈ្លូលពិលឈ្លូលចន្លុះដេញតាមកាប់ប្រកិត១ គ្មានលោះលាត្រាប្រណី ។

-ពួកយើងស្ទាក់កាប់វាឱ្យបាន ! កុំឱ្យវារត់រួច ! អាចោរហ្នឹងហើយដែលលួចគោអញពីឆ្នាំទៅ !

ពួអ្នកស្រុកម្នាក់ ស្រែកបញ្ជាទៅគ្នាគាត់យ៉ាងក្តៅ ក្រហាយ ។ នាយព្រីលពួដូច្នេះរិតតែភ័យបុកពោះ នឹកទៅដល់ គុណម៉ែគុណឪឱ្យមកជួយក្នុងគ្រាមានអាសន្ន ។

នាយព្រីល រត់ទៅជាន់នឹងបន្លា បុកដើមឈើដួលបីបួនត្រឡប់។ ខ្លួនប្រាណមុតឆ្កូតចេញឈាមសស្រាក់ ។ កម្លោះអភ័ព្វប្រឹងរត់បានបួនដប់ស្រែក៏អស់កម្លាំងហេវទៅមុខលែងរួច ដួលដេកស្រប៉ាបលើផ្ទៃធរណីមាត់ទន្ទេញធម៌ទុកជាស្រេច គិតក្នុងចិត្តថា រាត្រីនេះជីវិតអញមុខតែស្លាប់